

V c
4902

h. 3, 4.

Vc
4902

PANEGYRICUS
ADVENTUI
PRINCIPIS OPTIMI MAXIMI
JOHANNIS GEORGII II.
S. ROM. IMPERII ARCHI-
MARSCHALLI
ATQUE ELECTORIS
EIUSDEMQUE HOC TEMPORE VICARIJ
ETC. ETC.

ACADEMIÆ LIPSIENSIS
JUSSI SCRIPTUS

A

A. FRIDERICO RAPPOLTO POES. PROF. PUBL.
ET COLL. MAJOR. PRINCIPUM COLLEGIATO.

LIPSIÆ

A. C. cl3 l3c LVII.

Typis JOHANNIS WITTIGAU.

101

101

SOLI SACR.

QUOD. BONUM. FAUSTUM. FELIXQ. SIT.

URBEM. INGRESO,
ET

IMPERI. SOLEMNIA. CAPESENTI.

HEROI. INCLYTISIMO.

JOHANNI. GEORGIO. II

DIVI. F.

DUCI. SAXONIAE. JULIACI. CLIVIAE.

MONTIUM.

BURGGRAFIO. MAGDEBURGENSI.

S. ROMAN. IMP. PRAEF. PRAETOR. ATQ. ELECTORI.

EIUSDEMQUE. NUNC. TEMPORIS.

VICARIO.

DOMINO. PIO. AUGUSTO. CLEMENTI

PATRI. PATRIAE.

ACADEMIAE.

SOLI. ORIENTI.

AC.

SOSPITATORI. SUMMO.

INTER. VOTIVOS. ORD. OMNIUM. PLAUSUS.

ET. RELIGIOSA. SALUTANTIUM.
OSCUA.

PRIDIE. KAL. OCTOBR.

QUEM. ANNI. AUSPICATIORIS.

INITIUM. OMINABANTVR.

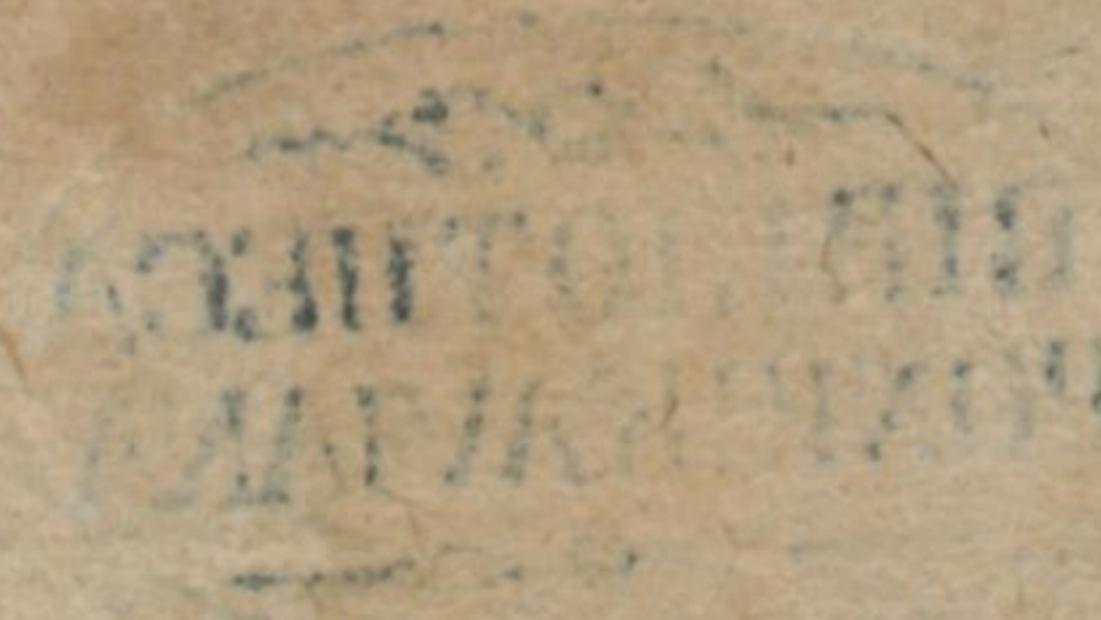
PRAEFATI. DEUM.

FIDEM. JUREJURANDO. ALLIGARUNT.

SERENITATI. EIUS. IN. PERPETUUM. COLENDÆ.

OBSTRACTISSIMI. CIVES.

A. E. C. clj lxx LVII.

Ingredere, Heroum sangvis fortisfi.
me, nostros (ros:
Et dignare tuo præsentis numine mu-
Ac titulis advesce novis, patriæque
vocari

II
Æ.
TORI.
Sol oriens ac dulce jubar, per nubila vultum
Expandens roseum, & radiis loca cuncta serenans,
Tristitiæ expulsi tenebris luctuque fugato.
Longa nimis cives tenuit Nox, longa laborum
Afflixit series, curisq; ve ingentibus ægros
Lentâ heu damnavit caligine: lumina postquam
Sol prior ille Urbi, belli formidine pressæ,
Et domini imperium externi non molle ferenti
Per nebulam ostendit tantum: vel luce reducta
Paulum, & nondum omni splendore micantibus
arvis

Æ.
Occidit, ac densis iterum caput abdedit umbris.
At nunc Te plenâ rebus succedere tantis
Luce vident omnes damnûq; rependere mundo,
Asvetum regno dudum & felicibus ausis,
Justâ ætate virum, nec dum puerilibus annis
Frena affectantem imperii currusque paternos,
Quos valido tenuisse labor. Videt Orbis eodem
Lætaturque alacres decurrere tramite mannos,
Ambrosiæ faturos succo, ac præsepe solutos
Ire per immensos, postquam data copia, campos,
Et spatium aurigæ sanctè servare prioris:

os I so

Agno.

Agnoscitque pius veteris vestigia flammæ,
Qua sese in latus Romani nominis oras
Porrigit, & simili nobiscum luce coruscat,
Non trepidus, non ille iterum confusus & exspes,
Aut metuens miseris incendia pristina terris
Antiquumque Chaos; sed qualis falce sub ipsa
Saturni, magno vel sub Jove tutus agebat.
At Stygiæ fugiunt referato lumine pestes,
Et diræ scelerum facies, quibus alta feruntur
Imperia in præceps atque inclinata recumbunt,
Detectam ulterius lucem tolerare recusant,
Gens Erebo nata atque Hecate, damnataq; lōgis
Agmina carceribus, tenebras invisa reposcunt
Et veteres thalamos, ubi regna domestica Luctu,
Et confanguineæ posuere cubilia Curæ.
Sidereæ contra comites, gens edita olympo,
Agglomerant lateri, currusq; sequuntur ovantes,
Incorrupta Fides, & nudi conscia Veri
Virgo, & divinis Pietas exercita rebus,
Et Recti tenor, & fati Constantia victrix,
Et quæ subjectas dea provida temperat urbes,
Noctē exosa gravē ac gaudentia Numina Phoebō.
Salve o nascentis mundi illustrator, & ingens
Cæsaris augusti post fata Vicarie regni:
Optime Dux salve, restaurature beatos
Annorum cursus, & inertibus aurea terris
Secula, præteritique obliviam publica fati.

Non

Non te Saxoniae tantum Mysiaeque feracis
Lusatique solum, priscisque habitata Sorabis
Obsequiosa colit regio, dominumque fatetur,
Et renovata tuis transcribit tempora fastis.
Ipsa tuos supplex Aquila illa birostris adorat
Vultus, & passis tibi plaudit in aëre pennis,
Orbati imperii columen fulcrumque salutans,
Non edocta modos, nec vocem imitata faventū;
Obtutu explorans vim tantam & numina solo,
Coelestemq; animū & curis sublimibus aptum.
Antè alios pronus tibi sese advolvit Elyster,
Cornibus infractis, & glauca tectus ab ulva,
Et pene exhaustus lacrymis, feralibus undis:
Et mite ingenium venientis, mitia cernens
Arbitria, ac sibi se post planctum & funera reddi,
Reddi etiam nemorum, quæ proximus alluit, um-
Totus ad imperium sese componit herile. (bris,
Iamque ait hæc lætis decurrent flumina ripis
Rursus, & in pingues ludent aspergine campos,
Et sua Plisniacæ sociabunt otia Nymphæ
Nobiscū, & moestā recreabunt plausibus Urbem.
Rura, sinus nodo leviter succincta fluentes,
Nutriet alma Ceres, & pleno Copia cornu,
Annonâ superante fidem, tutusque beata
Arva pererrabit Bos: nec Discordia cives
Aut stimulis diversa suis afflabit Alecto,
Heu tanto defuncta malo, cum belliger Arctos

Moënia, & insanos animos Furor altus haberet.
Nulla fidem impietas franget, nec dextera fallet
Ingenium mentita dolo niveumque colorem:
Nec scandent fulmenta torum, positaq; curules
Cerdonum psilothra petent: sua quemq; manebit
Gloria honorque suus, reverentia debita sorti.
Culpam iusta premet Nemesis, fonteſq; flagello
Cædet, & à tergo temerè irritata sequetur.
Fallitur, hoc tanto quiſquis sub principe credit
Servitium: nusquam Libertas lætius ora
Exferet, aut domino suberit parere iubenti
Promtiùs, obsequio confidentissima in ipſo
Et ſecura ſui. Nec tu, Clementia, ſceptris,
Aut victrix aberit crepitante Ciconia roſtro,
Parcere ſubjectis adſveta, nocere ſuperbis,
Et grave ſubductâ confundere fronte ſerenum,
Sic docuit regnare Pater, ſic frena Juventæ
Et præcepta dedit, teneros ſic moribus annos
Imbuit, & magnos olim formavit ad auſus,
Longè ille Auguſto felicior, improba cujus
Ex oſa patri tædas fecere jugales
Pignora, longè illo, cui res oſtendere tantas
Vix uni exemplo licuit factiſq; paternis,
Inſtruere & monitiſ recidiva ad Pergama natum;
Te que adeò, Phrygiæ regnator maxime, in ignes
Qui cadere illa videns, numeroſâ prole peremtâ
Elyſias ſenior raperis grandævus ad umbras;

Aut,

Aut, si quis superest, lapsantē in sanguine cernis.
At vos Heroi candentia fila sorores
Nectite, deq; annis annos adjungite vestris,
Et junctos cumulate novis. Eat oro per annos
Iliacos Pyliosq; simul, semperq; recenti
Se facie ostendet nobis, viridiq; juventa
Splendeat, ut Pelago Titan novus exit ab alto
Manè, vel Eoâ reparabilis ales aristâ
Se revocat, cunasq; suas patriumq; sepulcrum
Pulchrior ante fores Hyperionis æde reponit.
Sic ait, & læto sylvas ac flumina plausu
Vicinosq; deos ad vota & gaudia secum
Incitat: agnoscunt monitûs facilesq; Napææ,
Et Dryadum chorus omnis, & uda in littore Nais,
Ac percussa gravi querceta fragore resultant.
At strepitu excitus (namq; intrâ pulpita clausus
Hactenus incani lugebat fata parentis,
Inclitaq; æternis scribebat nomina ceris)
Pulvere conspersum caput erigit ocyus, & Te
Germanosq; pios, Saxo, quos impetus idem
Tecum occurrendi rebus, fractisque medendi
Huc agere & Pietas & cœlestissimus ardor
Heroâ virtute Duces, & gratia visa,
Successisse oneri gaudet vicinus Apollo:
Dumq; animo expendit fatorum signa novorum
Fraterni Imperii, quæ consociata potestas,
Spōdet & unanimis sensus, Salve, inquit, Avorū
Rega.

Regali de stirpe, nec inficianda tuorum
Progenies, geminos, felicia fidera, fratres
Bis referens Ledâ genitos magnoque Tonante.
Tales, cum castas gens Bojohemia Camenas
Pelleret, & Myfias fortuna referret in ôras,
Saxonix vidi proceres, famâ inclita & ausis
Nomina, defectis divarum occurrere rebus,
Et sede errantes certâ tutoque receptu
Ponere, nec parvo nova condere moenia sumtu
Hospitio expulsis veteri: ceu tecta Pyreneus
Cum sua, fallaci veneratus numina vultu,
Clauderet, æthereas pennæ sonuere per auras.
Tales nunc etiam, sed vestra in imagine, cerno,
Magnanimi Heroes, vestroque levatus amore
Erigor in veteres spes, & benefacta parentum
Auguror in natis ac prisca temporis aurum.
Ac velut illa prior meritis ingentibus ætas
Aucta ducum sancto servavit fœdera nexu:
Sic non ulla fidem temerabunt secula nostram:
Et tibi perpetuos, soboles generosa, tuisque
Factis rite pares gens ista vovebit honores,
Perpetuum obsequium, nulli pietate secunda,
Excubiis nulli, cura que inde fide vitæ,
Fortunæque tuæ, quam faustam cernere semper
Florentemq; cupit tantumq; secunda minantem.
Sive illa augustis obscævât turbida rebus
Fortè, atque a verso meditatur prælia vultu,
Prom-

Prompta sequi fatum, & letum pro laude pacisci.
Atque alii latera opponent & vivida bello
Pectora, Teque suis defendent fortiter armis.
Nos imbellegenus, quanquā nec sanguine nostrā
Adstrinxisse fidem pigeat, diversa sequentes
Imperium docta validè firmabimus arte,
Et quos consilium, quos fandi copia, & acri
Cognitione potens animus rerumque peritus
Ornet, Pieriis juvenes mittemus ab antris,
Regni fulcratui. Neque enim præstantius ullum
Aribus indulsit miseris mortalibus æther
Præsidium, aut magnis moderandis utile rebus
Servandisq; magis: Nec vel Solyme alta, vel Hebro
Gens oriunda sacris habitavit lætiūs arvis,
Aut infracta minas risit generosius hostis,
Quam cum felices coluit Sapientia terras,
Missa polo primū & populo donata beato,
Et pubem eductam varios armavit in usus.
Hac vicina Phari tellus, urbesque Pelasgæ,
Hac domus Assaraci stetit & Romana propago,
Grajos docta modos. Hac tu Germania palmas
Et trabeas speciosa meres celsosque triumphos,
Ante rudis populus cultuque informis & asper,
Et vasta cum mole ruens. Hac longa vigebis
Saxonia, Heroum prudenti subdita dudum
Arbitrio, & titulos famamque tuebere repriscam,
Doctis foeta viris: ceu qui super ardua venit

Pergama, divina constructus Palladis arte,
Fortes fudit equus manibus belloque potentes.
Jamque tibi hæc omnis longè latèque juvenus
Præstò est, & nutus firmando aptissima regno
Expectat devota tuos, seu dicere quondam
Jura, atque Eunomiæ tractare negotia divæ,
Seu templis præesse velis, seu corpora morbis
Pellere, & incolumes servare ad munia cives:
Seu grave Martis onus sub te tolerare Magistro,
Et, si forte dolis (Dii terrâ avertite pestem)
Irrequieta suis Injuria concitet orbem,
(Namq; ad utrumq; valet, cû res ita postulat, hastâ,
Ingenioque potens Virgo Tritonia & arte)
Pro trepidis gerere arma focus, arasque tueri.
Illa tuo vitam sibi reddi munere credens,
Mellifluisque animum fidibus modulosq; suaves,
Piaudit, & auspicio tam læto animata triumphat,
Templaque Fortunæ reduci meditatur & arcus,
Non quales vorat imber edax, ævique vetustas
Destruit, aut ferri vis impactæque secures,
Æoliæque minæ; sed quales didita terris
Fama celebrat anus, scriptisque exaucta docentũ
Cœlo æquat summo. Quanquam nec pegmata
Artifici fabricata manu, doctique Lycei, (defunt,
Felicem adventu factum, simulantia vultum.
Stat latam complexa viam, geminumq; bivertex
Tollit in astra caput rupes; Janosque bifrontes
Victo:

Victoris populi & portas imitatur ovantes,
Magnificosq; aditus: per quos tu maxime transis
Heroum, geniumq; loco famamque perennem
Concilias. Medio cithara me vertice cernis
Ludentem, & Clarias celebrantes orgia mecum
Hinc atque inde deas. Numerum radice sub ima
Fratrum æquant regni Virtutes fulcra, meique
Præsidium prægrande chori. Levat ecce beatam
Relligio sincera crucem, numenque vereri
Imperii palmare decus firmamque columnam
Esse docet rerum. Cui coelo reddita nuper
Annuit, & justâ librat Virgo omnia lance,
Cuique suum tribui mandans, gladioque rebelles
Terrens atq; acri contemplans singula visu.
Nec dea fortis abest, cui bellum atq; horrida curæ
Arma ducū, & trepidis quæcūq; infesta Camenis,
His arcere jugis amor unus & una voluptas,
Ingenium fractâ ostendens & robora pilâ.
Nec Samiū quæ quarta sacrū Prudentia complet,
Summæ gnara rei, quondâ hiseducta sub antris,
Montem destituit, generi notissima vestro,
Et speculo celebrata suo tortuque colubri.
Par operi sedes. Hinc supplex brachia pandit
Mars Tibi, & Aoniæ stomachatur culmina rupis
Tam vicina suæ, Paci que opus imputat illud,
Ipse intus super arma sedens, vincusque catenis
Custodē metuit: Themis hinc delubra domosq;
Obse.

Obsepfit consulta suas, perq; ardua montem
Te medium penetrasse videt: Ponè alta Tonantis
Templa calent, annosq; tibi vitamq; precantur,
Proque Duce asfiduis delassant æthera votis.
Hæc juvenum pietas. Sed quos docuisse Parentis
Provida majestas jusfit, celsaque juventam
Ecathedra instruere, atq; artes stabilire, minantes
Cominus interitum, dum magnos poscerenatos
Agnoscent eadem, monitusq; recurrere priscos,
Quàm læti imperiū, quàm prōti jussa capeflunt!
Quàm te, qui præsens oculis opera omnia lustras,
Eois in vectus eqvis, reverenter adorant!
Quaque is, sollicito vestigia celsa sequuntur
Observantque animo! quantū non fortis Iberus
Contendit, roseo Phœbum sectatus abortu,
Et memorem statuens, exclusus finibus, aram.
Sed non exta tibi, non mellea liba, nec aurum
Nec tripodas phialasq; parant crateraq;, qualem
Xerxes, Phryxéo veneratus numina ponto,
Merfit, & Argolicos ivit securus in hostes:
Quando nec hæc vis est, nec te, quæ sufficis ipsi,
Majestas, tibi, vana juvant hæc dona; sed unam,
Qua patri placuere, fidem, quâ Numina gaudent,
Et capiti se membra probant, imisque suprema
Hærent, & vasto sociantur corpora mundo,
Ingenuis versant animis & pectore toto.
Jamque ad divinos, cœlestia lumina, vultus

Ad-

Admissi propius, Tanto patre digna propago,
Juro fidem, quisque inquit, & hanc tibi confecro
dextram

Hanc animam, hoc corpus, coelumque & sidera
testor,

Coelum suspiciens palmamq; ad sidera tendens:
Nulla dies legē hanc unquā, nec foedera rumpet,
Quo res cunque cadet: nec me vis ulla volentem
Obsequio avertet, non si se effundat in æquor
Diluvio tellus, coelumque in Tartara migret.
Sic Patri sic fidus eram, sic horrida Martis
Neglexisse fidem cum me germana juberet,
Urbem intra corpus, mentē extra obsessā tenebā
Moenia, & in mediis animo invictissimus armis
Proposito stabam, nulla inflectendus ab arte,
Vini nulla cogendus, & hæc tibi, ad æthera postquā
Ille adiit, tantis subiture quaternio rebus,
Intemerata ferens sincero pectora cultu.
Et dubitamus adhuc Te Solem dicere, luci
Æmula Lux nostræ, ac mundi melioris origo,
Sive uno coleris sub numine, sive quaterno,
Et coeli, fesi rerum, transcribere fasces?
Dixerat: atque ultro jubari summittit habenas,
Et longum referare jubens mortalibus ævum,
Abdicat imperio, quod lato exercet olympo,
Aonidumque sacris tantum se servat Apollo.

Ergo Sol nobis iterum atque iterum auree salve
Qua.

Quadrifidumq; lubens Phœbi moderare laborē,
Et bona tranquillo deducito tempora cœlo,
Ac confangvineis felicem autoribus annum.
Primuseat pomis gravidus Bacchiq;ue racemis
Autumnus, lenique tuo se vestiat æstu,
Dives opum & largo spicarum munere turgens,
Et primo similis sibi, cum pulcherrimus orbem
Condidit, & rebus maturos reddidit ortus.
Tum mitis succedat hyems, non grandine pu-
gnans,

Non Aquilone rigens, aut tristi frigore lædens;
Sed placido tepefacta Noto. Ver inde serenum
Arboribus frondes & apertis gramina campis
Restituat. Plenis mox ardens mesibus Æstas,
Et spicata Ceres & Etesia flabra sequantur,
Imperii simulacra tui. Sed nobilis annum
Inchoet illa dies, quæ te, placidissime, nobis
Rettulit & Musis, Parcarum condita pulchro
Vellere, & incanæ Thetidos signanda lapillis,
Ac memoranda diu, geniumque habitura per-
ennem,

Atque ortus sine fine novos. Hanc festa quot.
annis

Pieridū celebrent, & blando nomine Solis
Indigetis signent: hanc lætæ in floribus Horæ
Scribant, & fasti memores in secula ducant.

re,

is

ns,
m

u-

s;

n

s

,

er-

ot.

e

1805
UNIVERSITÄT
MAGDEBURG

FK No 4902

UNIVERSITÄTS- UND
LANDESBIBLIOTHEK
SACHSEN-ANHALT
MAGDEBURG

nc

ULB Halle 3
004 807 88X

VD 77

h. 3, 4.

Vc
4902

PANEGYRICUS
ADVENTUI

PRINCIPIS OPTIMI MAXIMI

JOHANNIS GEORGII II.

S. ROM.

ARCHI-

EIUSDEMQUE

VICARIUM

ACAD

SIS

A. FRIDERICO
ET COLL. MA

PROF. PUBL.
REGIATO.

Typis JOHANNIS WITTIGAU.

